

СОНОГРАФІЧНА ДІАГНОСТИКА СПЕНОМЕГАЛІЇ У СОБАК

О. А. Дубова, А. А. Дубовий
oxdubova@gmail.com

Житомирський національний агроєкологічний університет, м. Житомир, Україна

За кровопаразитарних захворювань, зокрема бабезіозу собак, постійна патогенна стрес-стимуляція органу веде до гіперпластичних змін, що врешті-решт стає незворотним процесом і проявляється спленомегалією. Такий стан патогенетично є проявом позапечінкової портальної гіпертензії. Отже, виникає поліорганна патологія як прояв генералізованої реакції на вплив збудника.

Мета роботи — встановити клінічні ознаки та дані сонографічного дослідження за спленомегалією собак.

Дослідження проведені на собаках, хворих на спонтанний бабезіоз, ускладнений спленомегалією (n=15). Клінічне дослідження тварин проводили за загальноприйнятими методами. Для підтвердження гіперплазії селезінки та змін інших органів проводили ультразвукове дослідження апаратом *SonoScape S 20* з доплером.

Розвиток спленомегалії як ускладнення супроводжує до 10 % випадків спонтанного гострого бабезіозу собак. Клінічна картина спленомегалії проявлялася її пальпаторним збільшенням у лівому підребер'ї ближче до ділянки епігастрію. Ці клінічні ознаки супроводжували анемія та інколи жовтяниця. Виявлялася больова чутливість, зумовлена периспленітом, який є невід'ємним супутником спленомегалії на початкових етапах. Блювота, розлади функцій шлунково-кишкового тракту (діарея чи закрепи) зумовлені як компресійним впливом селезінки, так і часто гепатомегалією, яка розвивається паралельно з гіперплазією селезінки. Розвиток гіперплазії селезінки, окрім пальпаторних досліджень, підтвердило проведене ультразвукове дослідження.

Під час сканування розташування збільшеної селезінки часто визначалося за серединною лінією в ділянці мечоподібного хряща і передпупкової зони. Хвостик доходив до середини мезогастрію та розміщувався каудальніше пупка. В окремих випадках він досягав ділянки гіпогастрію, дотикаючись сечового міхура. Краї органу помітно заокруглені. Виявлялося потовщення в середній частині та ділянці хвостика. Межі нерівні. Ехогенність паренхіми значно знижена. Паренхіма селезінки мала неоднорідну структуру — осередки зниженої ехогенності або анехогенні мали округлі форми і різний розмір (0,4–1,0 см) з нечіткими межами.

Колірним доплерівським мапуванням було встановлено, що кровотік у стовбурі ворітної вени мав гепатопетальний та гепатофугальний потоки. Швидкість кровотоку визначалася як низька. Така картина підтверджує розвиток портальної гіпертензії з появою колатералей за спленомегалією у хворих собак.

Таким чином, сонографічне дослідження селезінки є об'єктивним та адекватним за оцінки спленомегалії. Підтверджено збільшення та деструкцію органу через гіперпластичні процеси. Наявність портальної гіпертензії підтверджена доплерографічно.

Незворотні зміни в селезінці за спленомегалією визначають загрозу септичного розплавлення органу, наростання явищ позапечінкової портальної гіпертензії та компресійних порушень органів черевної порожнини і необхідність оперативного втручання (спленектомії) для збереження здоров'я та життя тварини.

Ключові слова: СПЕНОМЕГАЛІЯ, ДОПЛЕРОГРАФІЯ, СОНОГРАФІЯ, БАБЕЗІОЗ, СОБАКИ